

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

blikket gjorde det naturligt at vise en vis Forsigtighed, en vis Tilbageholdenhed, og at det derfor var naturligt at koncentrere sig om de Omraader, hvor der var den mest iøjnefaldende Trang, og det var særlig de Omraader, som behandles i Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutionerne. At det er en meget vanskelig Tid at gennemføre en udvidet Moderskabshjælp paa, kan man se, naar man læser Lovforslagets Bestemmelser om, at der skal stilles Barnevogne, Senge og mange andre Ting til Disposition. Naar der er en herskende stærk Varemangel, vil det være forbundet med mange Vanskeligheder, og vi ser jo, at mange bruger gamle, kasserede Ting, hvor de ellers vilde have brugt nye Ting.

Jeg erkender altsaa, at det i Øjeblikket er vanskeligt at gennemføre en væsentlig Ændring paa disse Omraader, men jeg vil gerne udtale Ønsket om, at Spørgsmaalet ikke bliver skudt alt for langt ud i Fremtiden. Naar jeg fremsætter denne Bemærkning, er det i Anledning af den højtærede Socialministers Udtalelse om, at der maa ske en Vurdering af, hvilke sociale Foranstaltninger man skal gennemføre, og at det naturligt maa rette sig efter Landets økonomiske Evne. Jeg vil gerne lægge et Ord ind for, at dette Omraade ikke kommer alt for langt ned i Rækken. Naar Tiden er inde til at faa en virkelig rationel Ordning paa dette Omraade, vil mit Parti være rede til at arbejde kraftigt med derpaa, saaledes at man kan sikre Barnet en god Start i Livet og placere Moderskabet paa rette Maade.

Jeg er naturligvis villig til at se paa Lovforslaget i et Udvalg.

Jeg skal ikke fremsætte særlige Bemærkninger til de enkelte Bestemmelser, men vil kun sige, at der er mange Bestemmelser, som jeg end ikke paa et senere Tidspunkt vil kunne gaa ind for, og der er mange Bestemmelser, som efter min Mening vil svække Kvindernes Stilling i Erhvervslivet betydeligt og koste Kvinderne dyrt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Petra Petersen): Jeg vil gerne takke Partiernes Ordførere for den Velvilje, hvormed de har modtaget dette Lovforslag.

Selv om det er rigtigt, som den højtærede Socialminister udtalte, at det var det dalende Fødselstal, der var medvirkende til Udarbejdelsen af dette Lovforslag, vil jeg dog alligevel gøre opmærksom paa, at Befolkningsskmissionen i sin Betænkning hæfter sig ved den Vanskeliggørelse af Familiens og den enlige Kvindes Stilling,

som Graviditet og Fødsel fører med sig. Det var ikke alene det dalende Fødselstal, der var medvirkende, men ogsaa, som tidligere nævnt, det stadigt stigende Antal af Aborter. Regering og Rigsdag maa være klar over, at Tiden er inde til at gøre noget alvorligt.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, synes jeg, kom noget let omkring dette Lovforslag ved at sammenligne det med det Lovforslag, vi i Øjeblikket arbejder med, angaaende yderligere Støtte til Mødrehjælpsinstitutionerne. Disse to Lovforslag har efter min Mening overhovedet ikke noget med hinanden at gøre. Det andet Lovforslag angaar en yderligere Støtte til det Arbejde, Mødrehjælpsinstitutionerne udfører, Lovforslaget her er noget helt andet. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor vi havde taget Spørgsmaalet om Spædbørnehjælp med i Lovforslaget. Det Lovforslag, vi har forelagt, fremsatte vi ogsaa under Venstreregeringen, og det er i alt Fald forelagt, før Ministeren kom med sit Forslag om Hjælp til Mødrehjælpsinstitutionerne.

De løse Forbindelser, som det ærede Medlem talte om, er ikke af nogen ny Dato. Det er en Kendsgerning, efter de Udtalelser og Undersøgelser, der kommer fra Læger og andre, at næsten alle unge har haft Forbindelser, inden de indgaar Ægteskab. Jeg mener, det er en Kendsgerning, som vi maa bøje os for. Det er maaske ikke ønskeligt, det skal jeg ikke udtale mig om, men det er en Kendsgerning; saadan leves Livet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at være bange for, at nogen gaar hen og anskaffer sig uønskede Børn, altsaa Børn uden for Ægteskab, fordi vi gennemfører Moderskabsydelsen. Vort Parti støtter i høj Grad Familierne, og vi kræver derfor ogsaa en mere positiv Familiepolitik end den, der har været ført indtil i Dag.

Da jeg nævnte Eksemplet med den unge Telefonistinde, vil jeg gerne sige i Tilknytning til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelse, at netop for hende som for saa mange andre er Spørgsmaalet, hvor de skal bo i Dag. Er der nogen, der vil anvise dem et Sted at bo? Tusinder og atter Tusinder af vore unge henvises til at bo hver for sig hos Familie, Venner og Bekendte. Hvis vi havde haft dette Lovforslag gennemført, vilde den unge Kvinde for det første ikke være blevet afskediget, hun kunde have haft Sikkerhed for, naar hun havde faaet sit Barn, at kunne gaa ind i sit Arbejde igen og selv ernære sit Barn. Som Forholdene er i Dag, sker der lige det modsatte. Hun var ikke i Stand